

ЛЕКЦИЯ 12

ПРОСТИ ОПЕРАТОРИ

- **Предназначение и запис на операторите**
- **Ред за изпълнение**
- **Именоване на операторите**
- **Видове оператори**
- **Основни прости оператори**

ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ НА ОПЕРАТОРИТЕ

**Операторите в ЕП служат
за изразяване на заповедите
в алгоритмите.**

**Всеки оператор описва определено
действие, което може да е съставено и
от отделни по-прости операции,
но от гледна точка на програмата
се разглежда като единно действие.**

ОПЕРАТОРИ

Включените в даден оператор **изрази** служат за **детайлизиране** на цялостното му **действие**, но не играят роля извън него.

Операторите се изграждат на базата на **ограничителите**, **величините** и **изразите**.

ЗАПИС НА ОПЕРАТОРИТЕ

Операторите в една програма са много и всеки език има свои **правила за определяне на границите им.**

Прилагат се **четири схеми:**

- 🕯 **във всеки ред** се записва **един** единствен **оператор** (Фортран, ЕПНР);
- 🕯 редовете не влияят и операторите се разделят със **специален знак** (**Паскал**);
- 🕯 **редовете не влияят** на записа и **няма разделител** (**Си**);
- 🕯 **операторите в един ред** се разделят със **специален знак** и не се пренасят (**ВБ**).

РЕД ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ

Операторите се изпълняват един след друг в реда, по който съставят текста на програмата.

Това се нарича естествен ред на изпълнение на програмата.

Трябва да се отбележи, че за описанието на редица алгоритми естественият ред на изпълнение не е достатъчен.

ИМЕНОВАНИЕ НА ОПЕРАТОРИТЕ

За да може при необходимост да **бъде нарушаван естественият ред на изпълнение**, в повечето езици съществува специален **оператор за безусловен преход**, който **явно посочва своя наследник** в реда на изпълнение.

За използване на подобен оператор трябва да можем да **различаваме операторите на програмата**, като ги **снабдим с имена**.

ЕТИКЕТИ

Имената на операторите се наричат **етикети**.

Етикетите се избират от програмиста и могат да бъдат **идентификатори (Си)**, **цели числа (Паскал, Фортран)** или **и двете (ВБ)**.

Етикет може да се записва **пред всеки оператор, но е достатъчно с етикет да се отбелязват само желаните оператори (тези с неестествен ред на изпълнение)**.

ЗАПИС НА ЕТИКЕТ

Известни са **три начина за записване на етикетите:**

- ❶ Използване на **специален разделител**, най-често **двоеточие (:)** – **Паскал, Си, ВБ, Алгол–60** и др., което позволява **един оператор да има и няколко етикета**;
- ❷ **Специално** определено **поле в реда** – **ЕПНР, Фортран** и др.;
- ❸ **Всички редове** от програмата **се номерират** и тези номера са **етикет на първия оператор** в реда – **Бейсик**.

ВИДОВЕ ОПЕРАТОРИ

Прието е операторите да се разделят на **две категории в зависимост от правилата за тяхното записване:**

- ❶ **Прости (елементарни)**, които **не съдържат** като част от своя запис (в себе си) **други оператори (действия)**;
- ❷ **Структурни (съставни)**, които в записва си **съдържат други оператори** и задават **правилата за изпълнение на тези свои съставни части** (поддействия).

Компонент на структурен оператор може да **бъде произволен оператор (вкл. структурен)**.

ОСНОВНИ ПРОСТИ ОПЕРАТОРИ

Повечето ЕПВР предоставят следните **прости оператори**:

- ❶ Празен оператор;
- ❷ За край на изпълнението;
- ❸ За безусловен преход;
- ❹ За присвояване;
- ❺ За обмен на данни (ВХОД и ИЗХОД);
- ❻ За изпълнение на програмна част (активиране на процедура).

ПРАЗЕН ОПЕРАТОР

Не влияе на изпълнението.

Обикновено **няма видим запис**,
но във Фортран има име – CONTINUE.

Ползата от такъв оператор е, че той:

- ➊ може да има **етикет**;
- ➋ може да има **коментар**;
- ➌ позволява **многократното записване на разделител** между операторите да **не бъде третирано като грешка**.

ОПЕРАТОР ЗА КРАЙ

Достигането до **края на текста** на програмата (и на програмна част) **прекръпява** нейното **изпълнение**.

За **да се избегне** излишното записване на оператори за **безусловен преход** повечето езици предоставят **специални оператори**, чието изпълнение **спира** изпълнението на **програмата** (програмната част).

ПРИМЕР: ОПЕРАТОРИ ЗА КРАЙ

Паскал: няма такъв оператор.

Си: `return` [<израз>]; край на програмна част. Програмата завършва с края на програмна част, наречена `main`;
`exit` (<израз>); – вградена функция за край на програмата.

ВБ: `End` – край на програмата;

`Stop` – временно спиране;

`Exit` ... – край на програмна част.

БЕЗУСЛОВЕН ПРЕХОД

Почти винаги има вида
`goto <етикет>` (= премини към <етикет>).

Нарушава естествения ред и след него
се изпълнява **явно посочен оператор**.

Наличието на някои структурни оператори
го прави излишен и е обявен
„**вън от закона**“ на тенденцията, наречена
структурното програмиране, защото броят
на **логическите грешки е право**
пропорционален на неговото използване.

РЕАБИЛИТАЦИЯТА НА GO TO

Вината на go to е, че **замъглява четенето и разбирането** на програмата.

Теоретиците на структурното програмиране са доказали, че **всяка програма с go to** може да бъде заменена с **еквивалентна, в която той отсъства.**

Уви! Еквивалентната програма е **много по-мъглява** от тази с go to, но **използван само там, където му е мястото.**

ПРИМЕР: ОПЕРАТОРИ ЗА БЕЗУСЛОВЕН ПРЕХОД

Паскал: **GOTO** <етикет> ; но всеки етикет трябва да бъде деклариран предварително в частта **LABEL ...** .

Си: **goto** <етикет> ; – явен преход;
break ; – неявен преход;
continue ; – друг неявен.

ВБ: **Go To** <етикет> – явен преход;
Exit ... – неявен преход.

ОПЕРАТОР ЗА ПРИСВОЯВАНЕ

Може да се приеме, че **това е основният оператор** на всеки език, защото **чрез него става промяна на текущите стойности.**

Обичайният му вид на този оператор е:

<име на променлива> <знак> <израз>

Изпълнението му предвижда изчисляване на посочения в дясно израз и записване на получения резултат като текуща стойност на променливата, чието име е в ляво.

ЗАБЕЛЕЖКИ

От двете страни на знака за присвояване се използват **еднакви имена**, но с **различен смисъл**.

Името на променлива или на елемент на структура **в ляво** означава **адрес от ОП**.

Името в дясната част означава **текуща стойност** на променлива или елемент на структура от данни, т. е. **съдържание на ОП** (запомнената **поредица от 0 и 1**).

Типичен пример: $X = X + 1$.

ПРИМЕР: ОПЕРАТОР ЗА ПРИСВОЯВАНЕ

Паскал: <име> := <израз> ;

Си: Няма такъв оператор, защото присвояването е операция. Но има оператор–израз: <израз> ;

VB: [Let] <име> = <израз> и
Set <име> = <израз> обектови променливи (т. е. **указатели**).

ОПЕРАТОРИ ЗА ОБМЕН

Тези оператори осигуряват **връзка с околния свят**. В зависимост от посоката те се наричат оператори **за вход и изход**.

Без подобни оператори няма реално действаща **програма**.

Изпълнението на подобни оператори е в **пряка връзка** с използването на **ПУ**.

Монополист в работата с **ПУ** е **ОС**, т. е. **изпълнението** на тези оператори **изисква съдействието** на **ОС**.

ОБМЕН НА ДАННИ

Връзката с околния свят е от **два типа**:

- 🕯 програма (компютър) ↔ човек;
- 🕯 програма (компютър) ↔ ЗУ (компютър).

Хората обичат **10-ичната БС** и **знаците**,
а **компютрите** – **двоичната БС** и **ОП**.

Затова **при изпълнение** на операторите
за **обмен често** (но **не винаги**) е
необходимо **компютърното представяне**
на данни да се преобразува **в човешко**
(при **ИЗХОД**) и **обратно** (при **ВХОД**).

ПРИМЕР: ОПЕРАТОРИ ЗА ВХОД НА ДАННИ

Паскал: `READ (<променливи>);` и
`READLN (<променливи>);`

Си: Няма такива оператори.

ВБ: твърде много и то само при
обмен с **дисков файл:**

`Input #n, <променливи>`

`Line Input #n, <текст. пр.>`

ПРИМЕР: ОПЕРАТОРИ ЗА ИЗХОД НА ДАННИ

Паскал: `WRITE (<изрази[:n[:m]]>) ;`
`WRITELN (<изрази[:n[:m]]>) ;`

Си: Няма такива оператори.

ВБ: Твърде много и то само при обмен с **дисков файл:**

```
Print #n[, <пром. 1> [{, | ; }  
<пром. 2> ...] [{, | ; } ]
```

**БЛАГОДАРЯ ВИ
ЗА ВНИМАНИЕТО!**

**БЪДЕТЕ С МЕН И
В СЛЕДВАЩАТА ЛЕКЦИЯ,
КОЯТО ЩЕ НИ ОТВЕДЕ
В НЕВЕРОЯТНИЯ СВЯТ НА
СТРУКТУРНИТЕ
ОПЕРАТОРИ**